



*Академіє! До тебе серце лине –  
В безмежній науки небеса.  
Ти рідний дім, свята оселя,  
Успішність, молодість, краса...*

1. Наш виш – один із найпрестижніших економічних вишів України. Наші викладачі – наукова еліта Сумщини і держави.

2. За архітектурними комплексами будівель і матеріально-технологічним оснащенням академія посідає провідне місце в Україні.

3. Студенти академії постійно займають перші місця в наукових олімпіадах і конференціях, творчих і спортивних змаганнях України та на міжнародному рівні. Випускники ВНЗ – висококваліфіковані професіонали, котрі без проблем влаштовуються у провідні банківські та фінансові установи України.

4. В Академії, на відміну від багатьох інших вишів, діє справедлива рейтингова система, і фіксована кількість стипендій обов'язково знайде своїх власників.

5. Творча атмосфера, порядок та організація навчального процесу за новітніми технологіями стимулюють до навчання.

Владислав ЛЕВЧЕНКО,  
студент групи ЕК-92

### ЗНАЙ НАШИХ!



## ВІТА СЕМЕРЕНКО – ЧЕМПІОНКА ЄВРОПИ!

Українська біатлоністка, студентка академії, Віта Семеренко стала чемпіонкою Європи, вигравши гонку переслідування на 10 кілометрів в естонському Отепяя. На чотирьох вогневих рубежах наша спортсменка не влучила лише один раз. Віта зуміла випередити німкеню Катаріну Хітцер, яка тричі промахнулася і поступилася нашій спортсменці трохи більше хвилини.

А напередодні у спринті на 7,5 км наші дівчата вибороли одразу дві медалі. Золоту нагороду здобула Валя Семеренко, бронза – на рахунку її сестри Віти.

У командному заліку збірна України посіла II місце, поступившись лише німцям.

Щиро вітаємо тебе, Віто, й бажаємо нових блискучих перемог!

### ОСОБИСТІТЬ

# УНІКАЛЬНИЙ ДАР НАУКОВЦЯ МАЄ СТУДЕНТ ОЛЕКСІЙ КАЧАЄВ



Спілкуючись з ним, розумію, наскільки це – ерудована і обдарована людина. Він – чотирикратний переможець всеукраїнських студентських олімпіад з математики серед студентів економічних вишів, багаторазовий призер олімпіад з інших дисциплін, кращий студент – 2009 у номінації «Наукова діяльність».

Олексій Качаєв є технічним директором і засновником в Інтернеті соціального медіа-проекту для дебатерів «Аргументатор», займається розробкою серверного програмного забезпечення, web-розробкою та клієнт-серверними архітектурами

– Олексію, ти їдиш по всій Україні та за її межами у справах. А де ж та єдина свята земля, котру ти можеш з гордістю назвати Батьківщиною?

– Народився я в прекрасному місті Горлівка, що на Донеччині. Ніколи не забуду своє рідне місто.

– Як пройшли твої шкільні роки?

– Після п'яти років навчання в Горлівській школі №1 я вступив до Горлівської української гуманітарної гімназії, де поглиблено вивчав англійську мову та економіку. Також паралельно навчався у Відкритому математичному коледжі при Донецькому національному університеті.

– Дуже важким було навчання? Чи вистачало у тебе часу на хобі, спорт?

– Навчання тоді ефективно і дає результати, коли дається наполегливою працею та старанням. Звичайно, вистачало часу і на забавні ігри з однокласниками та друзями. Взагалі, я мав щасливе дитинство і ні про що не шкодую. У теплу пору року мій ранок починався з пробіжки. Це прекрасний спосіб розпочати новий день з новими перспективами та мож-

ливостями.

– Чому ти вступив на навчання саме до нашої академії? Чи широкий вибір ти мав при вступі?

– Знаєш, я мав можливість вступити до багатьох вишів України, не складаючи екзаменів, оскільки неодноразово займав призові місця на всеукраїнських математичних олімпіадах. Отримав також листа від ректора академії Анатолія Олександровича Єпіфанова із запрошенням до вступу на будь-яку спеціальність. Подумав, зважив усі «за» і «проти» – і ось я тут, з вами...

А ось що сказав про свого студента викладач академії **Володимир Миколайович Долгих**, який багато років співпрацює з Олексієм і допомагає йому перемагати на олімпіадах: «Льоша дуже простий і цікавий у спілкуванні. Його доповіді та презентації на конференціях просто зачаровують слух. За час існування академії студентів, рівних йому в науковій діяльності, немає. Це – унікальний дар, підкріплений ініціативністю та активною життєвою позицією».

Особисто від себе хочу побажати тобі, Олексію, й надалі брати найвищі вершини, боротися і перемагати. І з усмішкою на устах йти до своєї мети. Попереду ще багато перемог. Ти обов'язково досягнеш успіху!

**P.S. Impossible is nothing!**

Владислав ЛЕВЧЕНКО,  
студент групи ЕК-92

### КНИГИ

## У КИЄВІ ВИСОКО ОЦІНИЛИ ГУМАНІТАРНИЙ ПРОЕКТ АКАДЕМІЇ

У Національній спілці письменників України відбулася презентація книги перекладів голови обласного осередку письменницької організації Олександра Вертіля «Світило Бурлюка зійшло...». Письменник переклав маловідомі вірші нашого видатного земляка, батька російського футуризму, Давида Бурлюка.

Збірка видана у видавництві академії. Вона стала першою книгою гуманітарного проекту Наукової бібліотеки УАБС НБУ.

Як і в академії, у Києві теж високо оцінили нове видання. У презентації взяли участь відомий український поет, Герой України Іван Драч, голова Національної спілки письменників України, народний депутат Володимир Яворівський, письменник і народний депутат Віктор Терен, наш земляк, народний артист Анатолій Мокренко, экс-голова Сумської обласної державної адміністрації Павло Качур, проректор академії Алла Ярова та інші. Презентація твору набула широкого резонансу, її активно висвітлили всеукраїнські ЗМІ. Книга висунута на присудження літературної премії Національної спілки письменників України в галузі перекладу імені Максима Рильського.

### ОЛІМПІАДИ

## ТРЕНІНГ ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

Професор академії М.І. Макаренко провів тренінг з макроекономіки для школярів – переможців обласного туру олімпіади з основ економіки, які готуються взяти участь у всеукраїнському етапі олімпіади.

Учасники тренінгу не лише поглибили свої знання зі шкільного курсу основ економіки, а й здійснили екскурсію до новітнього корпусу Наукової бібліотеки академії. Вони були вражені можливостями сучасних технологій обслуговування читачів, багатством книжкового фонду та архітектурою бібліотечної споруди.



ВИЗНАННЯ

## НАЙАВТОРИТЕТНІШІ ОСОБИСТОСТІ СУМЩИНИ

Щороку в Сумській області підбиваються підсумки рейтингу «Топ-50» щодо найавторитетніших особистостей. Приємно, що завжди серед 50 найяскравіших особистостей і найвпливовіших людей Сумщини відзначають викладачів і студентів нашої академії. Ось і за 2009 рік за прекрасні реальні справи до цього почесного списку увійшли три наші співробітники

Особливо відрадно, що першу сходинку на цьому «п'єдесталі» заслужено посів ректор академії, професор **Анатолій Єліфанов**. Умовно номінацію, якої удостоєний **Анатолій Олександрович**, названо «За осаду Севастополя». Справді, перша черга Севастопольського інституту банківської справи УАБС НБУ, що була здана в експлуатацію в короткий термін під безпосереднім кураторством нашого ректора, має значення не лише загальноакадемічної, а й державної ваги, адже дуже важливо в легендарному морському місті, в якому нараховується понад 30 філій різних російських вишів, створити престижний український навчальний заклад.

Визначною подією минулого року як для академії, так і для Сумщини загалом стало також спорудження потужної Наукової бібліотеки УАБС НБУ, подібну якій важко знайти в СНД. І «перша скрипка» в цьому будівництві теж заслужено відводиться нашому ректору. А ще два почесних громадянина Сум – **Анатолій Єліфанов** і Голова Національного банку України **Володимир Стельмах** виділили 3 млн. грн. на благоустрій у Сумах дитячого парку «Казка». За ці та інші вагомі внески у розвиток регіону ректор академії удостоєний лідерства.

**П'ятнадцяту позицію** посів завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін УАБС НБУ, доктор юридичних наук, професор **Дмитро Лук'янець**. Як науковця, юриста і законотвора Дмитра **Миколайовича** шанують не тільки в академії, а й у Сумах і навіть в Україні. До нього часто звертаються за компетентними консультаціями. А минулого року Дмитро **Лук'янець** став одним із співавторів нового закону «Про правила професійної етики на публічній службі і запобігання конфлікту інтересів». Інший важливий і пов'язаний із попереднім законом, до якого також долучився правознавець з академії, – «Про основи запобігання і протидії корупції». А що може бути актуальнішим сьогодні за боротьбу з корупцією?

**На двадцять восьмому місці** – проректор УАБС НБУ, кандидат філологічних наук, депутат міської ради **Алла Ярова**. Порядність та інтелігентність – за ці риси особливо поважають її колеги і знайомі. У минулому році **Алла Григорівна**, окрім своєї основної роботи, продовжувала займатися культурологічною діяльністю: підтримувала громадські ініціативи, проведення бенефісів місцевих письменників і поетів. У грудні вона організувала в Науковій бібліотеці УАБС НБУ гуманітарний проект «Будетлянин», пов'язаний із творчістю нашого земляка, батька російського футуризму **Давида Бурлюка**. Саме завдяки її активному сприянню у видавництві академії видана збірка перекладів письменника **Олександра Вертіля** «Світило Бурлюка зійшло...», яка згодом була висунута Національною спілкою письменників України на здобуття літературної премії України імені **Максима Рильського**.

ПАРТНЕРСТВО

## СЕМІНАР ПРОФЕСОРА СХІДНОСЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

В Українській академії банківської справи НБУ відбувся семінар, який провів професор Східносередземноморського університету (Кіпр) **Гленн Дженкінс**. Професор **Гленн Дженкінс** входить у 3 відсотки найкращих економістів світу відповідно до

останніх рейтингів. Він – заслужений професор Гарвардського університету, професор університету Куїнс (входить у п'ятірку найкращих університетів Канади), а також лектор Східносередземноморського університету. В Україні він прочитав двотижневий курс

лекцій з оцінювання інвестицій і аналізу ризиків у Національній академії державного управління при Президентів України. Тема семінару в академії – «Інтегрований підхід до оцінювання інфраструктурних проектів за участі приватного капіталу». Семінар переклада-

ла науковий співробітник Східносередземноморського університету пані **Саулі Бауржан**. У семінарі взяли участь представники професорсько-викладацького складу академії, Сумського державного університету, аспіранти та студенти.

СОЦЗАХИСТ

## ПРОФСПІЛКА ПРАЦЮЄ!

Відбулася V звітно-виборна профспілкова конференція співробітників академії. Розпочалася вона нетрадиційно: з відеосюжету про діяльність профспілкової організації. Навіть із цього коротенького «кіно» було видно, наскільки насичене життя колективу УАБС НБУ в позаробочий час: поїздки до Полтави, Чернігова, Святогорської лаври, відпочинок на березі Чорного моря, організація Дня здоров'я, Новорічних свят, вшанування ювілярів, шкільні канікули в дитячих таборах... І цей список можна ще довго продовжувати. На жаль, делегати конференції мали можливість

при оцінюванні роботи профспілки вибрати між «задовільно» та «незадовільно». Інакше, напевне, більшість оцінила б діяльність профкому як відмінну.

Виступаючи висловлювали такі побажання: і в майбутньому не збавляти обертів, частіше влаштовувати поїздки рідним краєм, активніше використовувати нашу багату спортивну базу, вирішувати житлові проблеми викладачів і співробітників.

Головою профспілкового комітету знову обрали **Л.І. Гончарову**. Тож побажаємо Людмилі Іванівні та її колегам міцного здоров'я і плідної, цінкової роботи!

РІДНА МОВА

## ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

«Рідною мовою є та, яка розкриває душу», – так вважає керівник літературного клубу «Хвилями слова» **Тетяна Старцева**. У цьому могли переконатися всі учасники чергового засідання клубу.

Того вечора в затишній обстановці гуртожитку № 2 відбувся літературний вечір, присвячений Міжнародному дню рідної мови. Гарною промовою розпочала захід **Тетяна Старцева**. Красиві, душевні пісні, які зробили атмосферу ще ліричнішою, виконали **Ольга Гусева та Юлія Мироненко**. Кожен бажаючий міг зачитати власні вірші або

продекламувати відомих письменників. Першою виступила **Ірина Корх** із віршем «Світ який!» **Василя Симоненка**. А потім свої найкращі твори прочитали студентки **Тетяна Старцева, Олена Балака, Анна Славко та Ольга Коновалова**. Вірші сподобалися всім присутнім, бо кожен міг знайти щось близьке для себе.

Вечір завершився обговоренням питання про українську мову. Студенти обґрунтовано висловлювали власні думки. І насамкінець було зроблено фото на згадку про гарно проведений час.

**Анастасія ДЕНИСЮК**, студентка групи БС-92

ДОЗВІЛЛЯ



## «РЕТРО» ДЛЯ ЖІНОК

Напередодні 8 Березня привітати жінок академії зі святом за традицією прийшли учасниці вокального ансамблю «Ретро». У затишній літературній ві-

тальні Наукової бібліотеки УАБС НБУ зібралися викладачі та співробітники – шанувальники таланту старшого викладача кафедри іноземних мов **Людми-**

**ли Балацької та її подруж: керівника ансамблю Наталії Руденко, солісток Віри Олексенко, Світлани Роді та концертмейстера Людмили Демченко**. Вже

вкотре жінки різних спеціальностей, які співають не гірше за професіоналів, зачарували слухачів українськими та російськими піснями і романсами: «Куц каліни», Ми підем, де трави похили», «На городі редька», «П'є журавка воду», «Ой у гаю», «Калитка», «Подари мне платок», «Однозвучно гремит колокольчик», «Погода в домі», «Серенада» Ф. Шуберта та ін.

Слухачі не лише слухали, а й самі підспівували знайомі мелодії. Ліричні пісні, випробувані часом, стали приємним дарунком жінкам.

ЗНАЙ НАШИХ!

Наталія ДАНИЛЕНКО

## ПЕРЕМОГИ «ФАЕТОНА»

Досить успішно видалася участь танцювального колективу «Фаетон» Української академії банківської справи НБУ у Відкритому чемпіонаті України та VIII Міжнародному фестивалі сучасної хореографії «NEPROSTOTANCI-2010», який проходив у Харкові, в Палаці культури ХТЗ. Колектив у складі **Марини Смоленко, Дмитра Анищенка, Анни Мельничук, Наталії Хлопотової, Ярослави Бондар, Марії Кириченко, Інни Чайки, Юлії Сулиги, Олени Розумної, Тетяни Назаренко, Олени Смоленко, Руслана Жиганова та Андрія Соколова** вибороли призові місця у багатьох номінаціях. Так, «Фаетону» присуджено I місце у категорії «Данс-шоу-мала група-дорослі»,

I місце у категорії «Сучасний естрадний танець-мала група-дорослі», II місце у категорії «Формейшен-дорослі» і II місце у категорії «Данс-шоу-дорослі-дует-тріо». Звичайно ж, отримала заслужену подяку за прекрасну підготовку студентського хореографічного колективу і його художній керівник **Людмила Крамінська**.

Напевне, ці престижні нагороди не можна вважати випадковими, адже без прекрасних виступів «Фаетона» в академії не відбувається жоден концерт, а майстерність виконання, іскрометність та артистизм танцюристів зростають з кожним днем. Часом навіть важко повірити, що перед вами на сцені не професіонали, а майбутні економісти, фінансисти та юристи.

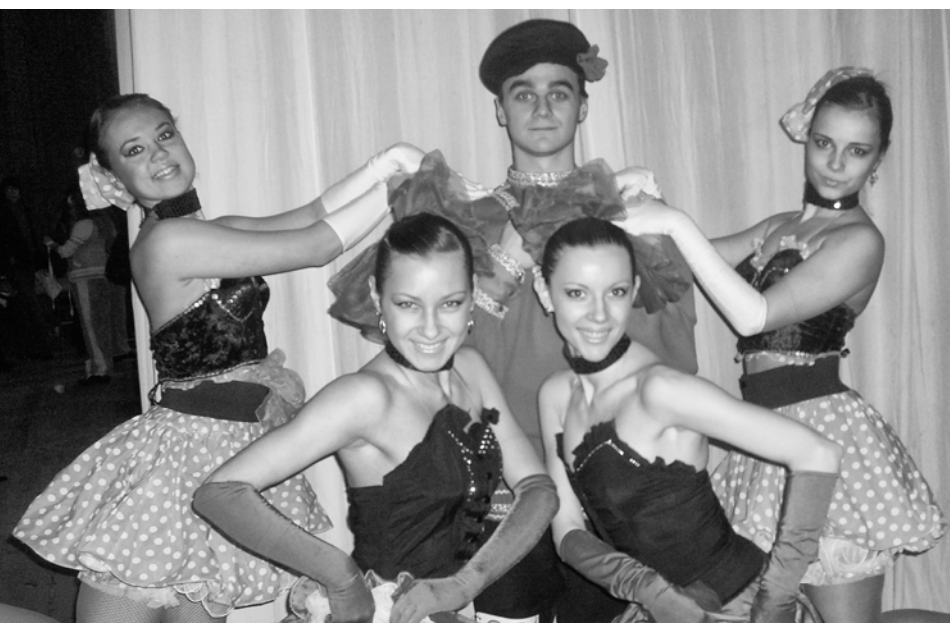
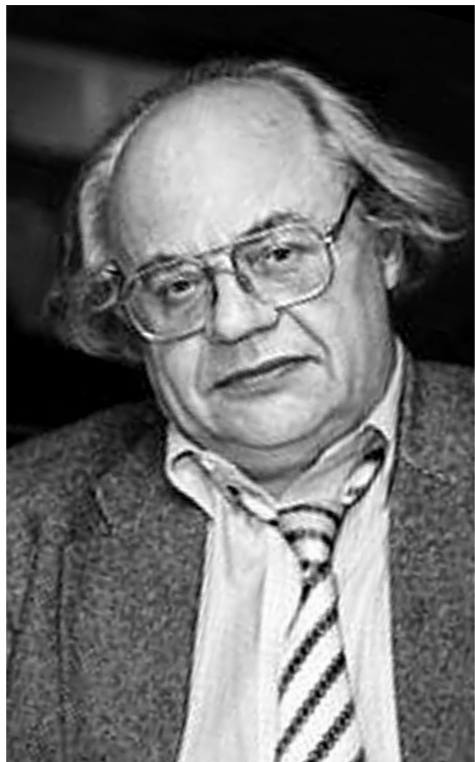


Фото Віталія Яценка



ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ



## ІВАН ДРАЧ: «КОЛІНО – НАЙКРАЩІЙ СТІЛ ДЛЯ ВІРША»

### НАШЕ ДОСЬЄ.

Іван Драч народився в селі Теліжинці Тетіївського району на Київщині. Навчався в Київському університеті ім. Т. Шевченка – був виключений за політичні погляди. Закінчив Вищі сценарні курси в Москві. У літературі дебютував 1960 року поемою «Смерть Шевченка». Автор багатьох книг віршів, літературно-критичних статей та есе, низки кіносценаріїв, перекладів. Серед них «Соняшник», «Протуберанці серця», «Балади буднів», «Київське небо», «Сонце і слово», «Лист до калини», «Крила», «Духовний меч»... Твори виходили багатьма мовами світу.

Обирався секретарем Національної спілки письменників України, очолював Київську організацію НСПУ, був депутатом Верховної Ради України. Нагороджений орденами та Почесною медаллю Святого Володимира. Герой України.

Лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка, літературної премії Латвії ім. Ояра Вацетіса, премії Фондації Антоновичів (США)

– Іване Федоровичу, сьогодні Ваше ім'я широко знане і популярне не тільки в Україні, а й далеко за її межами. А років із 60 – 65 тому воно було відоме хіба що в рідних Вам Теліжинцях. Чи пам'ятаєте, коли вперше побачили надрукованим власне прізвище в газеті або журналі? Що то була за публікація?

– У сьомому класі я послав свого вірша «Ми за мир» в тетіївську районну газету, якого надрукували. Там були такі рядки:

*Боротьба за мир усіх єднає.  
«Ми за мир», – так каже увесь світ.  
Нас ніхто, ніхто не подолає,  
Хоч вже скалить зуби Уол-Стріт.*

Це було шістдесят літ тому. Згодом ми з Дмитром Павличком ішли уславленою американською вулицею (а це вже було 1966 року!), і я загадав свою безперервну війну ще з сьомого класу. Як бачите, світова криза, започаткована з Манхеттена, термосує нас і сьогодні, Уол-стріт скалить зуби й досі, але і ми ще не подолані. Вся надія на Банківську академію в Сумах (у квітні 2008-го І. Драч разом з уславленим співаком А. Мокренком та відомим письменником Л. Череватенком зустрічалися зі студентами Української академії банківської справи НБУ. – прим. О. В.), де ми були з вами і де виростають молоді Френки Каупервуди (персонажі тетралогії Теодора Драйзера). У дитинстві в мене було кілька мрій – не лише поетична, не лише морська (батько мій служив інструктором мінної школи Чорноморського флоту в Севастополі), але була мрія і бізнесова в шостому і сьомому класах – доля головного героя «Фінансиста» і «Стоїка» мене також переслідувала. Якби доля пішла по грошах, нещасні були б Віктор Пинзеник і Микола Азаров, і я рятував би Україну як банкір, а не як поет.

– У літературі Ви майже шість десятиліть. Якщо скласти разом усі твори, то набереться чимала бібліотека. Чи є вірші, переклади, статті тощо, які, на Вашу думку, з сьогоднішньої вершини прожитого і пережитого втратили своє літературне значення і Ви б їх більше не друкували?

– Я багато написав, чимало в тому не потребує, залишиться з того десяток – півтора віршів, комусь, може, і придасться. Не мені про те судити. Набуток кожного пишучого, як би він не ставився до сподіяного, належить часові, а час то замітає заврюхою, а то безжалюбно втоптує кованими чобітьми твоє найдорожче. Кричи не кричи, волай не волай – він не зважає. Бувають інколи дива. Якось на дипломатичному рауті до мене підходить дипломат і читає мені напам'ять вірш ще 1963 року «Розмова з бабою Історією» про Го-

лodomор. Запамятав, каже, коли вірш ще гуляв у самвидаві... В'ячеслав Чорновіл і Михайло Горинь, кожен окремо, читали мені вірш 1962 року: «Куди йдемо?..» Вадим Скуратівський переписав мені мій вірш 1963 року «Зими нема, та пряхать нас морози...», вірш, про існування якого я забув, а там ішлося про Леверк'юна і Цейтблома, персонажів роману Томаса Манна «Доктор Фаустус»...

У Вашому творчому доробку є збірка поезій «Теліжинці», яка вийшла чверть століття тому. Там багато віршів з конкретними іменами і прізвищами односельців. Тобто, Ви «прив'язані» до рідного села. Наскільки міцні такі зв'язки сьогодні? Як часто буваєте в Теліжинцях і чим займаєтеся в краю дитинства?

У Теліжинцях у мене є хата з видом на річку Роську, прекрасним видом – зветься вона «Бельведер», а поруч шопка чи сарайчик, яку я не без гумору назвав «Маріїнський палац». Коли, бувало, не приїду в рідне село, а там – похорон, а там – біда. Намагаюсь їздити на випускні вечори в школу, яка ледве-ледве дихає, учнів мало, вчителі прекрасні, а випускні спектаклі настільки досконали – дуже жаль, що кожен екслюзив. Вода з Клякової криниці, криниці мого дитинства, найкраща в світі – читай вірш «Принести води». Цвинтар у Теліжинцях сховав не лише батька-матір, а й мого сорокачотирьохлітнього сина, якого вбили в Києві. Так що мені без Теліжинця не можна аж ніяк. Разом з онуком Іваном знайшли два старих кам'яних хрести на старому, вже забутому кладовищі і перевезли їх до каплички на діючий цвинтар – старі кам'яні хрести оперізують молодими рушниками. Колись Джеймс Мейс був зі мною в селі і дуже подивувався, що в школі дві кімнати присвячені Голодомору – третина села була похована в те лихоліття.

– Нині майже нормою стає ненормативна лексика. У деяких Ваших поезіях прохоплюються подібні слова. Як пояснюєте її використання і чи має подібне «крутослів'я» якесь майбутнє?

Відповідь віршем:

*В Теліжинці їдеши, в болото?!  
Дурню, чисть черевики!  
Чому ти смієшся, босото?  
З тебе чини невеликий.  
Життя спершу вичисть, мудраю,  
А згодом вже вичистим мову.  
Шукаєш отого, що скраю,  
Сховавши сунь безголову?!  
З матюками воюєш, чистюль?!  
Берися сперш за вбиральні,  
Вичистим нашу півкулю,  
Охайними стануть вітальні.  
Берися спершу за діло,  
За ділом схопитись слово,  
Що з болем давно затверділо,*

*Матюком стало не випадково.*

*І мова стане охайна,*

*І в слові заграють музики...*

*А поки що, поки що – хай но*

*Блищать твої черевики...*

– Ви не тільки відомий поет, перекладач, кіносценарист, публіцист, критик, а ще й політичний і громадський діяч. Допмагає чи заважає це у творчості? Адже маємо приклади, коли ті чи ті митці, пішовши в політику, не повернулися з неї.

– На минулих виборах я виклався, як міг. Їздив з Президентом по Україні, згодом допомагав Юлії Володимирівні в Західній Україні разом з Юрієм Щербаком і Дмитром Павличком. Результати відомі. Наступає інша пора – може муза змінить гнів на милість і доведеться ще щось зробити і в поезії, і в кіно. Політик у мені не картає поета, а поет – кіносценариста. Намагаюсь мирити їх між собою. Багато задумів драматичних вимагають часу і зосередженості.

– А чи дружите з комп'ютером? Чим пишете – ручкою, друкуєте на машинці?

Я – старосвітська людина. Ручка – продовження руки, слово від того – тепле, не люблю ні машинки, ні комп'ютера. Коліно – найкращий стіл для вірша, та й довгого вірша на коліні не напишеш. Вже і в цьому користь. Поезії короткі, бо на коліні писані ручкою.

– Немає сумнівів у тому, що Ви наполегливо працюєте, друкуєтеся. На жаль, можливості сьогоднішнього читача обмежені, і придбати щось з книжкових новинок стало проблемою. Що вишло останнім часом і які видання чекають на друк?

– Останні книжки – «Слово» (переклади російською) у видавництві «Либідь» та «Ніж у сонці» в перекладі Аббаса Абдулли Аджалова азербайджанською в Баку. Цього року має вийти збірка кіноповістей у видавництві «Мистецтво» та трьохтомник у видавництві «Фенікс».

– Насамкінець – на згадку – один з нових віршів Івана Драча...

*Я щасливий, як вони щасливі –  
Внучок мій і песик мій.  
Як вони у пустотливій зливі  
На подушці сплять собі одні.  
Так нагнались, наказились діти.  
Ноги геть відкинули – і сплять.  
І в моєму горі де ж подіти  
Щастя, що сховалося од проклять.  
Горе так роїться лютим роєм –  
Хто ж подужа той проклятий рій?!  
А вони мене рятують – двоє:  
Внучок мій і песик мій!..*

Бесідував Олександр ВЕРТІЛЬ,  
(«Урядовий кур'єр»)

СПОРТ

## СТУДЕНТСЬКІ УСПІХИ

Протягом лютого проходила боротьба за перемогу у вищій лізі м. Суми з футболу серед чоловіків, в якій взяло участь 10 команд. Команда академії стала срібним призером. У її складі боролися: Руслан Арчая – група М-52; Максим Ващенко – група ЕК-82; Артем Верба – група БС-81; Вадим Горьовий – група ОА-71; Дмитро Звонков – група Ф-92; Роман Котелевць – група Ф-61; Віталій Кібець – група Ф-81; Валерій Омельченко – група ЕК-82; Євгеній Петраков – група Ф-92; Дмитро Приходько – група БС-62; Андрій Соловей – група П-73; Євген Тимошенко – група ЕК-61; Сергій Третяк – група БС-81; Євген Коваленко; Дмитро Молочай; Олег Ховренко; Андрій Пацюк – група Ф-72 (капітан команди).

\* \* \*

Цими днями проходить студентська ліга м. Суми з міні-футболу серед чоловіків. Команда академії зіграла з командою СДПУ (рахунок 8:4) та командою НУВС (рахунок 4:1), де стала переможцем двох ігор. Участь беруть 12 команд, ще залишилось 10 ігор.

\* \* \*

Варто відзначити команду чоловіків із гандболу, які 23-25 лютого 2010 року взяли участь в обласній універсіаді серед команд ВНЗ III-IV рівня акредитації. Команда, до складу якої увійшли: Станіслав Алфьоров – група Ф-61; Руслан Арчая – група М-52; Станіслав Булава – група Ф-82; Ігор Глядчишин – група БС-81; Артем Градун – група П-72; Артем Кучерявенко – група Ф-72; Павло Ткач – група Ф-73; Владислав Швець – група П-92; Анатолій Шпаков – група П-51; Святослав Шпичглюз – група ЕК-71 – посіла II місце.

\* \* \*

З 15 лютого 2010 року розпочалися змагання з баскетболу «Ліга Сумщини» серед чоловіків. Команда академії зіграла зі збірною командою Білопілья, а також збірними командами СумДПУ ім. А. С. Макаренка та СНАУ і стала переможцем.

\* \* \*

2-3 березня відбулася міська спартакиада з баскетболу серед команд дівчат ВНЗ III-IV рівня акредитації. Команда академії посіла III місце.

\* \* \*

Відбулися матчеві зустрічі академіади з баскетболу серед юнаків у складі 8 команд. Фінальні ігри пройдуть серед команд «Спарта» (П-61;62;63); «Духно» (Ф-81;82;83); «Академгазм'яс» (БС-61;62;63).

\* \* \*

24-26 лютого 2010 року команда академії взяла участь у змаганнях із плавання серед ВНЗ III-IV рівня акредитації. Команда стала бронзовим призером у залік міської спартакиади.

\* \* \*

26-28 лютого 2010 року команда чоловіків академії в обласній універсіаді з волейболу серед команд ВНЗ III-IV рівня акредитації зайняла II місце.

\* \* \*

27-28 лютого 2010 року пройшов Чемпіонат України з черліденгу в м. Харків. Серед 9 команд представники академії були найкращими і посіли I місце.

Тетяна ВЕРХОГЛЯД,  
старший лаборант  
кафедри фізичного виховання



ДОЗВІЛЛЯ

Олена БАЛАКА, студентка групи П-61

## КОЗАЦЬКІ РОЗВАГИ



Нещодавно в стінах академії відбулося традиційне культурно-спортивне свято «Козацькі розваги». Як завжди, учасниками змагань стали так звані курені трьох академічних гуртожитків: «Козацька воля» – гуртожиток

№ 1, «Якірівські стрільці» – гуртожиток № 2 та «Хортиця» – гуртожиток № 3. Цей яскравий захід зібрав багато глядачів, які до останньої хвилини вболівали і активно підтримували свої улюблені команди.

Змагалися ж козаки в одинадцяти конкурсах, в яких необхідно було виявити швидкість, спритність, силу та інтелект. Найбільший шквал емоцій викликали конкурси за назвами: «Влучний стрілок», «Козацька каша» та «За рідний край хоч помирай!». Останній (змагання з перетягування канату) тримав у неймовірній напрузі не тільки учасників, а й глядачів. Також неперевершеним і веселим виявився конкурс народної пісні, адже який же це козак, якщо він не вміє співати українських пісень?!

Усі команди показали високу підготовку до да-

ного заходу, тому складно було визначити переможця. Але все ж таки кращим став курінь «Якірівські стрільці», який був фаворитом у більшості конкурсів. Друге місце виборов курінь «Хортиця», відповідно третє – «Козацька воля».

Суперкозаком другий рік поспіль було визнано капітана команди (або ж курінного отамана) «Хортиці» **Артема Градуна**.

Дякуємо нашим козакам, справжнім захисникам Вітчизни, за позитивний вечір і бажано залишатися такими ж дужими, кмітливими і хоробрими!!!

ТВОЇ ВЕРШИНИ

Іван ЛЯШЕНКО, студент групи БС-71

## ВДРУГЕ НА НАЙВИЩІЙ ТОЧЦІ



Позаду залишилися екзамени, і ми (команда туристів УАБС-«Фрунзе») знову з рюкзаками подалися до Карпат. Увечері дісталися до туристського притулку «Козьмещик». Дерев'яний будинок у низині. Навкруги – сосновий ліс, гори, замерзла річка. Екологічно чисте повітря, крижана вода з ополонки. Проте блага цивілізації відсутні. Немає електрики, а туалету на кабінку – за річкою. З розваг була лише піч на дровах! Тут ми провели три ночі на двоверхових ліжках. Тут же варили їжу в печі та сушили речі.

У перший день спортивної програми ми сходили в тренувальний похід. Слід було набути досвіду ходьби по снігу. А його в горах було дуже багато. Сніг ішов другий день поспіль. Уже вранці ми повгрузали в нього по коліна, а подекуди і

по пояс. Кругом – чудові краєвиди лісу, інколи було чутно дзюркотіння гірської річки під льодом. На снігу, навколо ополонки, було видно сліди тварин, що приходили сюди на водопій. Ми йшли понад річкою, коли раптом побачили на протилежному березі оленя! Потім ще одного. Удвох вони завмерли на хвилинку між дерев – і побігли в ліс...

Дорогою ми відновлювали ентузіазм аскорбіновою кислотою та сушеними фруктами. Дісталися підніжжя гори Петрос, зробивши другий короткий спочинок в одній із верхніх колиб. На жаль, видимість була обмежена густим туманом. Тому похід було закінчено на Перемиччі між Петросом та Петросулом.

Наступного дня вийшли в дорогу о пів на шосту ранку. Нашою метою була найвища точ-

ка України – вершина Говерли (2061 метр). У темряві здолали перший крутий підйом, пройшли лісом. Того дня ми також ішли по коліна в снігу, періодично провалюючись ще глибше. Через декілька годин побачили силует Говерли. Гора була повністю вкрита щільною сніговою хмарою.

Згодом ми вийшли на вершину гірського хребта. Там дув дуже сильний вітер, тому сніг був ущільнений. Ми одягли теплі куртки, що були у наплічниках, закрили обличчя шарфами та продовжили путь. Сил уже залишилось небагато, та все найскладніше на нас чекало попереду. Ми прийняли рішення йти далі. Навіть коли до цілі залишалося лише кілька кілометрів вперед і вгору, все ще не можна було сказати впевнено, що ми дійдемо до вершини. Втома, мороз, пронизливий вітер,

видимість на 10-15 метрів – були серйозними випробуваннями. Через деякий час ми ще раз зупинилися, щоб перевірити, чи всі в змозі йти далі. Вирішили продовжувати підйом. Тепер крок за кроком йшли різко вгору по вкритій ущільненим снігом скелястий поверхні. Один за одним обережно продовжували підйом, думаючи переважно про те, як правильно поставити ногу та опертися палицями.

В умовах поганій видимості було не зрозуміло, наскільки далеко від мети ми знаходимося, доки крутий схил не став більш пологим. Ми дісталися цілі! Підйом на вершину Говерли виконали студенти академії: **Антон Доценко (МЕ-71)**, **Іван Ляшенко (БС-71)** та **Дмитро Ступін (Ф-71)**. Вже вдруге наші студенти піднялися на найвищу точку країни на чолі з інструктором, тренером академічної спортивної секції «Туризм» **Тетяною Анатоліївною Рудомет**, якій ми щиро вдячні! Незважаючи на те, що порівняно з минулорічним походом погодні умови були значно жорсткішими, у нас залишилися незрівнянні враження.

У наступні дні ми переїхали в с. Яблунчиця, де каталися на лижах на гірськолижних комплексах «Коза» та «Буковель», насолоджуючись чистим повітрям.

**Запрошуємо зацікавлених студентів до спортивної секції «Туризм». Базові тренування проходять у легкоатлетичному манежі по понеділках, середах та п'ятницях з 15.30 до 17.00. Періодично відбуваються виїзди на тренування в ліс. Попереду ще багато пригод!**

МИСТЕЦТВО

## ДВА «СОНЕЧКА» РИММИ МИЛЕНКОВОЇ

Нещодавно наша рідна академія зробила ще один крок на шляху свого культурного розвитку – 10 лютого 2010 року в галереї «Академічна» відбулося відкриття виставки живопису «У променях сонця» доцента кафедри іноземних мов УАБС НБУ Римми Володимирівни Миленкової

Усі роботи і справді були осяяні двома «сонечками»: Венецією і любою донечкою Римми Володимирівни – Поліною. Саме поїздки до «міста на воді» був присвячений цикл творів «Венеція (2009 р.)». Картини, виконані широкими мазками яскравих фарб теплих відтінків, полонять вас своїм чарівним світлом венеціанських вуличок, католицьких соборів, готичних храмів і пристаней з гондолами. Вони настільки об'ємні й глибокі, що створюється враження, ніби достатньо лише переступити за край картини – і опинишся посеред спекотного дня у Венеції.

Але все ж таки відчувається, що найбільшим «сонцем» у житті Римми Миленкової є її донечка. Картина «У променях сонця (2009 р.)», яка й дала назву виставці, зображує Поліну, осяяну теплим, яскравим промінням. Картина ніби перебуває в динаміці – у волосся вплетені сцени з того світу казок, який відкритий дітям, і про який, на жаль, так часто забувають дорослі. За дівчинкою ніби тягнеться шлейф цих образів: непідступні замки, чарівні птахи, принцеси, відчайдушний мандрівник у пошуках пригод...

Ще мені сподобалася картина «Морозяні візерунки (2009 р.)» – малюнки, які вималював митець мороз. Різьбленим візерунком вони вкривають не лише вікно, а й квіти орхідеї, які дивним чином схожі на чудесних метеликів. А картина «Зірвана квітка (2009 р.)» вражає своїм живим, життєствердуючим червоним кольором!

Це вже третя (і я впевнена, що не остання!) персональна виставка художниці в нашій галереї, яка, на відміну від попередніх, є повністю живописною. Привітати Римму Володимирівну з відкриттям вернісажу прийшли її колеги з кафедри іноземних мов, викладачі, студенти, художники, мистецтвознавці. Атмосфера була дуже теплою і дружньою, тому коли Людмила Балацька та Олександр Бельський вітали Р. Миленкову виконанням циклу романсів, то більшість присутніх залюбки їм підспівувала!

На професіоналізм творів художниці звернули увагу мистецтвознавці Євгенія Єфремова та Ірина Яніна. Римма Володимирівна займається образотворчим мистецтвом ще з дитинства: закінчила художню школу, потім, вже навчаючись в інституті, – студію Б.Б. Данченка, стиль якого значно вплинув на її власний. Свою художню діяльність Римма Миленкова планує продовжувати й надалі. Тож від усієї душі бажано їй успіхів!

Марія САВЧЕНКО,  
студентка групи БС-82

